

vægt på, at linjen skal holdes. Det lange, seje træk kræver, at vi ikke ryster på hånden.

Og hvad er det så for en linje, vi skal fastholde? Jo, den linje, der gør, at der forventes et overskud på statens drifts- og anlægs- og udlånsbudget på godt 19 mia. kr. næste år; den linje, der gør, at de samlede offentlige finanser vil udvise et overskud på over 30 mia. kr. i 2001; den linje, der har gjort, at statens gæld i procent af BNP fortsætter med at falde og vil være på 36,5 pct. af BNP, det laveste niveau siden 1986. Det er lykkedes at nedbringe statsgælden fra over 55 pct. af BNP i 1993 til 36,5 pct. i år 2002, og det er faktisk flot.

Det er den linje, der har reduceret ledigheden med ca. 200.000 personer siden 1993, så ledigheden er på omkring 150.000 personer i 2001, svarende til 5 pct. af arbejdsstyrken – det laveste ledighedsniveau i 25 år. Det er den linje, der gør, at betalingsbalancens løbende poster viser et overskud på ca. 40 mia. kr. i 2001. De resultater må ikke sættes over styr. Derfor er forslaget til finanslov heller ikke nogen gavebod, og det skal vi faktisk være glade for.

For Det Radikale Venstre er det afgørende at komme af med den gæld, vi slæber rundt på. Det er det mest fremadrettede og fremtidssikrende, vi kan gøre. For os er det et vigtigt princip, at vi ikke overlader gæld til kommende generationer. Det er ikke kun retorik, noget, vi anvender i sange ved festlige lejligheder – nej, vi mener det alvorligt. For første gang i mange årtier har Danmark nu mulighed for at komme af med gælden, og den mulighed må vi ikke forspilde.

Hvis vi skal fortsætte med at hævle af på gælden, kræver det, at vi får et overskud på de offentlige finanser i størrelsesordenen 2-3 pct. af BNP frem til år 2010. Vi ved, at frem mod år 2040 vil udgifterne til ældreomsorg med samme standarder som i dag vokse med 5 pct. af BNP. Det svarer til omkring 65 mia. kr., hvilket skærper kravene til afdrag på den offentlige gæld, hvilket igen betyder, at det offentlige forbrug ikke kan stige vildt og voldsomt.

Før sommeren blev der indgået nye aftaler med kommuner og amter. Blandt de mange initiativer var en lånepulje på 1½ mia. kr. til øgede investeringer i folkeskolen. På sundhedsområdet er der i 2002 en vækst på 1,8 mia. kr., kræftområdet tilføres yderligere 500 mio. kr., og der indføres behandlingsgarantier for livstruende sygdomme. Der sættes midler af til elektroniske patientjournaler, som kan reducere antallet af

fejlbehandlinger og give mulighed for sammenhængende patientforløb.

Forslaget til finanslov indeholder en pulje på 1 mia. kr. til nye initiativer, bl.a. inden for forskning, som har klart brug for et økonomisk løft. IT-området vil forhåbentlig få tilført flere midler; der er nok at tage fat på, f.eks. den digitale forvaltning, IT-kultur, og IT-uddannelse. Dertil kommer, at stort set alle ministeriernes områder specifikt er nævnt på finansloven: sundhed, erhverv, undervisning, kultur, Skatteministeriet. Aldrig tidligere har vi vel set en finanslov med så meget IT i sig. Det er en rigtig indfaldsvinkel, sådan som vi ser det, at IT integreres i de forskellige ressortområder. Det er nemlig først, når vi formår at integrere IT og anvende ny teknologi som et naturligt redskab til forbedring af hverdagen, at vi virkelig høster gevinsterne ved anvendelsen.

Regional erhvervs politik i forlængelse af den jysk-fynske erhvervsstrategi er et andet prioriteret område sammen med en langsigtet løsning på erhvervsskoleområdet og en yderligere indsats for de svageste grupper i samfundet.

I forbindelse med forhandlingerne om finansloven kommer diskussionen om barselorlov selvfølgelig også på bordet. Der er fremlagt et forslag fra de to regeringspartier, og vi glæder os til at forhandle forslaget med Folketingets partier.

Vi hæfter os ved, at også i det kommende år yder Danmark en flot international indsats. Det er helt naturligt som et aktivt lille land. Alt lige fra danske soldater, der yder et flot arbejde uden for landets grænser, til miljø-, freds- og stabilitetsfremme betyder, at vi også bidrager til aktiviteter og indsatser på disse felter.

Så er der ulandsbistanden – et radikalt hjertebarn. I disse dage er vi vidner til forfærdelige og nedværdigende billeder på tv-skærmene, hvor skibe med mennesker i nød bliver kastet rundt omkring mellem landene. Det er et eksempel på, at fattigdom er grænseoverskridende, og at hvert enkelt land ikke længere kan være sig selv nok, men at vi tværtimod er gensidigt afhængige, når det drejer sig om økonomi, handel, ja, stort set alle aktiviteter. Fattigdom kender ingen landegrænser.

Spørgsmålet er så: Hvad gør man ved det? Mere handel, færre restriktioner for handel over grænser, bedre adgang for ulande til markederne i Vesteuropa er blandt de vigtige initiativer. Og så er der ulandsbistanden.